A°. 1839. N°. 72.

ZONDAG DEN 8sten SEPTEMBER.

JE MAINTIENDRAI.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 6 September 1839.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, van den 9den Augustus *N*. No. 1244 | 1075. zijn de Deurwaarders bij de Commissie uit het Geregtshof tot de Kleine Zaken, A. FERNANDES Jr. en A. M. FERNANDES, gequalificeerd om bij ziekte of andere verhinderingen van den Kamerbewaarder der bij de Commissie van *Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt*, en bij die tot *onderzoek naar de Ziekte der Melaatschheid*, deszelfs functien waar te nemen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

De *Commissie tot Taxatie der Huurwaarde* van de Huizen en Gebouwen aan *Paramaribo* en derzelver omtrek, maakt bij deze bekend, dat zij hare werkzaamheden zal aanvangen op Maandag den 9den dezer, des voormiddags van *zeven* tot *elf* uren en zulks wel met Wijk La. A., zullende dezelve op elke daaropvolgende Donderdagen en Maandagen gedurende gemelde uren werkzaam zijn; wordende mitsdien de belanghebbenden uitgenoodigd, zich gereed te houden om aan de Commissie voornoemd, de vereischte inlichtingen te geven, hetzij in persoon of wel bij hunne afwezigheid door achterlating van hunne huur-contracten of van zoodanig ander papier, waaruit de Commissie het vereischte te weten kan blijken.

De Commissie acht zich verpligt, aan de aandacht der Eigenaren van Huizen of Erven te brengen dat zij het zich zelven te wijten zullen hebben wanneer door de niet erlanging der gevraagde illucidatien, eenig Gebouw of Erf soms hooger dan het bestaand huur-contract mogt aangeslagen worden.

Paramaribo den 5 September 1839.

De Scriba bij de Commissie voornoemd.
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 5 September 1839.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: WILHELMUS JOHANNES RIETSTAP, geboren te *Rotterdam*, en ANGELIQUE FRANÇOISE BOUFFARÉ, geboren te *Suriname*, beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 5 September 1839.

Door Zijne Excellentie den Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, zijn bij Gouvernements-Order van heden, No. 44 | 7, bij de Schutterij van *Paramaribo* benoemd en aangesteld:

Tot *Eerste Luitenant*, de 2de Luitenant HEIJMANS JACOB ABRAHAMS WITTERING.

Tot *Tweede Luitenant*, de Adjudant Onder-Officier CAREL JACOBUS LEIJSNER.

Tot *Tweede Luitenant*, *OFFICIER VAN KLEEDING EN WAPENING*, de Sergeant EDUARD JOHANNES HALFHIDE.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 4den dezer, het Schip *West-Indiën*, Kapt. J. J. Boon, van Amsterdam, hebbende 52 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik *Sarah*, Kapt. W. E. Herrick, van Gloucester, hebbende 23 dagen reis.

Den 5den, Z. M. Transport-schip Prins *WILLEM FREDERIK HENDRIK*, onder bevel van Kapitein Luitenant ter Zee J. G. MUIJS, van Helvoetsluis, hebbende 62 dagen reis.

ADVERTISSEMENTEN.

(32668) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels*, zijn gedevolveerd, de navolgende Boedels, als:

De Boedel van ESTHER MACHIELSE Weduwe SAMUEL JACOB POLAK, den 26sten Julij 1839; het ⅓ aandeel in de Plantaadje *BOXEL*, aankomende PATRIEK HAYNES nom uxoris, den 3den Augustus 1839; de Boedel JOHAN FREDRIK SCHWAAN, den 3den dito; en de Boedel GERARDUS VAN WIJK Jr., (overleden den 20sten Junij 1839), den 5den dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en Debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 7 September 1839.

De fungerende Curators en Weesmeesters,
J. O. N. ENGELBRECHT.
CHs. LIONARONS.

Derde Advertentie.

(34593) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS bij inschrijving verkoopen:

10 Vaten SUIKER,

van de Plantaadje *Boxel*, voor ⅓ aandeel; aankomende PATRICK HAYNES nom ux.

Zullende de Kooper of Koopers gemelde Suiker voor eigene rekening en risico van Plantaadje moeten laten afhalen.

De inschrijvings-billetten zullen ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen, tot Dingsdag den 10den dezer, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo den 6 September 1839.

De fungerende Secretaris van het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

PARAMARIBO, *den 7 September 1839.*

In opvolging van artikel 41 van het Reglement voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zal gedurende den tijd van *ACHT dagen* ter Secretarij van het Collegie van Commissarissen, ter *visie* liggen, de gearresteerde Repartitie-rekeningen van de Boedels LUDWICH LINCKE, H. D. DANKMEIJER, EDWARD BARBOUR, C. F. COUPIJN, C. H. COMVALIUS, JOHN WALKER en RICHARD LEARY.

De fungerende Secretaris van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*,
F. C. COBLIJN.

(34584) De Exploicteur bij het Geregtshof te *SURINAME*, *belast met de vervolging der nalatige Belastingschuldigen*, zal op Vrijdag den 13den September 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht*, La. E. No. 88; aankomende EL. SEIJDENSPINNER.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Grave Straat*, La. A. No. 19*a*. en *b*.; aankomende de Erven JACOB DEL SOTTE.

Het *ERF* en daarop staande *GEBOUWEN*, gelegen aan de *Domine Straat*, La. C. No. 61; aankomende W. van W. P. PRINS.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Saramacca Straat*, L. E. No. 55; aankomende E. B. DE VRIES.

Het *HUIS* en *ERF*, aan de *Grave Straat*, La. B. No. 29 Nieuwe Wijk en La. D. No. 63*b*.; aankomende ½ aandeel de Kinderen van S. DE KRUIJFF.

Paramaribo den 7 September 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(34583) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 13den September 1839, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen;

Een *vijfde* gedeelte in het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Groote Dwars Straat*, La. E. No. 201; aankomende F. C. ADNEY.

Paramaribo den 7 September 1839.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(34605) Wordt bij publieke inschrijving aan den meestbiedenden (mits goedgekeurd wordende), te koop aangeboden, van Plantaadje *Mijn Vermaak*:

p. m.	7700	℔	witte bast	*KOFFIJ*,
» »	4300	»	zwarte »	
» »	1400	»	gebr. »	
» »	160	»	gruis »	
» »	30	»	zwarte	

waarvan de inschrijvings-billetten ter Griffie van het Geregtshof alhier (alwaar de monsters zijn te bezigtigen), zullen worden aangenomen, tot Dingsdag den 10den Septenber e. k., des voormiddags ten *negen* ure, als wanneer dezelve ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof zullen worden geopend.

De Koopers zullen *f* 1-10 voor iedere ledige baal betalen.

Paramaribo den 7 September 1839.

H. KAMERLING *e. s.*,
Sekwesters.

⁎⁎⁎ Door aanhoudende ongesteldheid van den Leeraar, blijven de *Godsdienst-oefeningen* bij de *Protestansche Gemeenten*, uitgesteld tot nadere Advertentie.

(34608) De in vorige Couranten geannonceerde verkoop der *NALATENSCHAP* van wijlen den Heer L. B. SLENGARDE, zal alsnu plaats hebben, ten Sterfhuize op Woensdag den 11den dezer, des namiddags ten 4 ure.

Zijnde de GOEDEREN daags voor- en op den verkoopdag ter bezigtiging.

Paramaribo den 7 September 1839.

H. C. J. SLENGARDE,
Executeur Testamentair.

(34606) ☞ Een PERSOON in staat zijnde, een kapitaal van circa *VIER DUIZEND GULDEN* Ned. Ct. in eene *SOLIDE AFFAIRE* te kunnen aanbrengen, wenscht zich wel te associëren; — iemand reflectie op zoodanig engagement makende, gelieve zich, per *verzegelde* briefjes, onder La. H. W., ter dezer Drukkerij te adresseren.

Paramaribo den 7 September 1839.

(34609) De ondergeteekende heeft ontvangen per het Schip *West-Indien*, Kapt. J. J. BOON, biedt voor *civile prijzen* te koop aan:

Extra goed WIT- en BRUIN BIER in oxhoofden, BLAAUW LINNEN, KOFFIJ- en KATOEN ZAKKENDOEK, extra goede BOOKTABAK in ponds pakjes. — Verders biedt hij zijne nog *voorradige GOEDEREN*, tegens verminderde prijzen te koop aan

Paramaribo den 6 September 1839.

B. H. KLOSTERMAN.

(34607) Extra ROODE WIJN in kisten en vaten, *LONDON* PORTER en ALE, *MADEIRA* UIJEN, SPERMACETIE KAARSEN, SUIKERKALK in potten, KOFFIJ-ZAKKEN, KATOEN BALENDOEK en veel andere *GOEDEREN* meer, te koop bij

TH. CORDUA.

(34610) *EERSTE KWALITEIT*

Rijst;

VERKRIJGBAAR BIJ

A. VAN GELDER HZ.

Mengelwerk.

Zeden der XV Eeuw.

DE IJZEREN HALSBAND.

(*Oorspronkelijk.*)

Het was in den Kersavond van 1490.

Nabij Luddinghausen, in het kerspel Untrop, van het Graafschap Mark, op eene hollen weg, vooral in de winternachten zeer weinig bezocht, kwamen twee kleppers aanstappen. De ruiters waren in hunne mantels gehuld: want de sneeuw jagt viel met dikke vlokken neder.

Stilzwijgend tot op zekere hoogte gekomen, hield de eene van hen beiden op, rukte zijn' togtgenoot de kleine lantaarn, welke deze vasthield, uit de hand, en dezelve naar alle kanten heen wendende, scheen hij de plaats op te nemen, hetgeen hem bij het flaauwe, schemerende licht, in de volslagen duisternis, ter nauwernood gelukte.

»Stijg af, Hans!" en met deze woorden, op eenen rauwen toon geuit, reikte hij hem de lantaarn weder over: waarna hij zelf ook van zijn paard steeg.

»Bind de rossen aan den boom daar vast!"

En de andere gehoorzaamde aan dit tweede bevel, hoewel hij zijne bevreemding niet kon ontveinzen.

Nu ontdeed zich ridder Göddert van Harmen, want deze was de gebiedende ruiter, van zijn' mantel, en wierp dien over den kop van zijn paard. Hans volgde dit na, en sloeg tevens een' onzekeren, ondervragenden blik op zijn' meester. Een der dienaar wel bekend teeken steide hem omtrent des ridders tevredenheid gerust: hierdoor bemoedigd, waagde hij het, voor het eerst sinds zij tot dezen voor hem raadselachtigen togt waren opgezeten, een woord te spreken, en hij zeide aarzelend:

»Ik geloof niet, genadige heer, dat de wolf zich juist in deze streken heeft laten zien."

Want een wolf, en dien bedoelde Hans, was sedert eenigen tijd de schrik der arme boeren van het Kerspel: en in die dagen was een dergelijke togt den edellieden gansch niet ongewoon: en wat den dienaar te meer in het gevoelen sterkte, dat de ridder hier den bewusten wolf wilde opwachten, was een voorwerp, hetwelk van Harmen van den zadelboog had losgemaakt, en nu bij het licht van Hans's lantaarn naauwkeurig onderzocht.

Dit voorwerp geleek eenigzins naar een' ijzeren halsband, zoo als men den jagthonden omdeed: het was eene hand breed, en meer dan een duim dik, doch tegen de gewoonte achthoekig, van binnen, niet van buiten, met ijzeren punten voorzien.

Hans dacht, dat de ridder den wolf gestrikt hebbende, denzelven door dezen halsband meester, levend met zich wenschte te voeren.

Zijne aanmerking, die wel iets van eene vraag had, ontrukte van Harmen een' grimlach: een grimlach gelijk Judas in *Gethsemana* op de lippen moet hebben gehad, toen hij den Heere een' kus aanbood.

»De wolf!..." grijnsde hij binnen 'smonds, »ha! de wolf... nu ja, onnoozele bloed, gij hebt het gezegd: hij is zoo rofgierig als een wolf... Uit den mond der onschuld moet men dikwijls de waarheid hooren..."

Waarop een oogenblik stilzwijgen volgde.

Toen hervatte de ridder, op den hem gewonen barschen toon:

»Hans, hebt gij de laatste maal in de kerk geluisterd of geslapen?"

»Geluisterd, genadige heer."

»Nu, wat heeft pater Anselmus ulieden toen geleerd?"

»Dat de edelen gelijk waren aan de ziel, en wij aan het ligchaam."

»Juist: welnu, laat mij dan denken, en gij gehoorzaam en zwijg,...of ik stoot u mijn' hartsvanger door de ribben."

Na deze proeve van logische welsprekendheid zweeg ridder van Harmen, en Hans was natuurlijk alle lust tot pralen ontgaan.

II.

Een kwartier uurs later hoorde van Harmen een dof en regelmatig geluid: dit veroorzaakten de hoeven van een in de verte aankomend paard, welke naauwelijks ruchtbaar de krakende sneeuw intrapten.

Terstond maakte de ridder het licht der lantaarn onzigtbaar. De wolf naderde...., de wolf was de edele heer Lambert van Oer, die zich, in godsdienstige overdenkingen verzonken, naar Luddinghausen, ter kerke begaf.

Hij was zeer nabij, toen des ridders hengst den kop in de hoogte hief, den mantel afschudde, en vrolijk begon te brieschen. Van Harmen knarsetandde van woede en ongeduld.

De heer van Oer, door dit onverwacht gerucht verrast, hield zijne merrie terug, en riep met luider stemme:

»Wie komt?"

Geen antwoord bekomende, gaf hij zijn paard de sporen, om snel door te rijden: want dit scheen hem, bij mangel aan zijne wapenen, welke hij door een noodlottig toeval achtergelaten had, het raadzaamste middel, om elken aanslag, indien een aanslag tegen hem gesmeed werd, te verijdelen.

Doch het onheil scheen van Oer dezen nacht tot deszelfs speelbal te hebben uitverkoren.

Zijn paard struikelde en viel.

De ridder van Harmen was behendig in het werpen van den strik.

Toen hij het paard hoorde vallen, sprong hij te voorschijn; en eer van Oer, door dit alles uiterst ontbust, zich in staat van tegenweer had kunnen stellen, lag hij reeds ter aarde en voelde des ridders knie op zijne borst drukken.

»Zweer!" zoo brulde van Harmen, »dat gij de goederen zult terug geven, die gij aan den heer van Ascheberg hebt ontstolen!"

»Ik heb ze gekocht," hijgde van Oer.

»Gestolen!...." riep de ridder nog heviger; »geeft gij ze terug of niet!"

»Lafaard...."

»Geen scheldwoord meer, of gij sterft....." en de hartsvanger stond op de keel van den verslagene. »Voor het laatst! Staat gij die goederen af?"

»Nimmer; zij zijn regtmatig mijn....,"

»Nu, roover! Wees dan voor eeuwig geklonken aan den onteerenden beugel, die uwe gelijken doet erkennen!"

Met deze woorden inorlde hij zijn slagtoffer den halsband om de keel: de halsband sloot zich met éénen slag en als van zelven... De Edele heer Lambert van Oer was in den beugel gesloten, gelijk toen ter tijd alle boosdoeners, die niet volstrekt des doods schuldig waren.

Weinige minuten later waren van Harmen en Hans verdwenen.

Na verloop van eenige oogenblikken hief van Oer, nog half bedwelmd, zich op. Hij bragt de hand aan zijn hals, en' voelde het ijzer: elke poging om den band los te maken, of slechts om te draaijen, verwekte hem, door de inwendige punten, de hevigste pijn.

III.

De goederen, welker bezit tot van Harmens onridderlijke handelwijze aanleiding gaf, waren aan van Oer regtmatig toegekend door de uitspraak van een geding, hetwelk Herman van Ascheberg, des ridders behuwdvader, tegen van Oer verloren had: daarbij de zaak latende berusten. Doch van Harmen, over deze uitspraak, als ook over zijns schoonvaders *toegevendheid*, gelijk hij het noemde, vertoornd, zocht, en wij hebben gezien hoe, met geweld datgene te verkrijgen, wat het regt hem ontzeide.

Want van Harmen behoorde tot die ridders, welke als aanbidders en dienaars van het vuistregt, het als eene verdienste, ja als eene wet beschouwden, de uitspraken der geregtigheid te bespotten, te verachten en te bestrijden.

IV.

Vergeefs ontbood de heer van Oer de bekwaamste smeden en kunstenaars uit de omstreken; geen' hunner gelukte het zijnen hals van den lastigen, smadelijken beugel te bevrijden, geene opening was aan denzelven merkbaar, de vijlen verstompten op het buitengemeen hard gesmeede ijzer: ook was de hierdoor veroorzaakte beweging te smartelijk voor den gebeugelde. Een vernuftig werkman had den halsband in dier voege vervaardigd, dat, roerde men denzelven niet aan, men er geen letsel van had; doch bij de geringste beweging of wending drongen de ijzeren punten in den hals.

V.

Een geruime tijd was verloopen.

Lambert van Oer zat in eene onophoudelijk gedwongen houding in de voorzaal van zijn slot. Hij begon aan zijne bevrijding te wanhopen.

Een smid liet zich aanmelden.

»Laat hem binnen," zeide van Oer, met een' bitteren grimlach.

De smid Thiele uit *Munster* verscheen, boog zich en naderde.

»Zult gij den band los maken?" vroeg van Oer, op een' spotachtig twijfelenden toon.

»Misschien, edele heer," was het antwoord van den smid, die den beugel veinsde te onderzoeken. Na eene korte poos vervolgde Thiele:

»Een hamerslag, één enkele kan u bevrijden... doch kan u ook den dood geven."

Van Oer zag den smid strak en ernstig onder de oogen. De smid bleef bedaard, en hervatte met vastheid:

»Het is bevrijding of dood...even of oneven... zoo staat de kans."

»En anders..."

»Edele heer! anders blijft het zoo als het is."

»God is almagtig!" zeide van Oer vast besloten. »Hem mijne ziel... U mijn hals."

En hij legde het hoofd op een blok neder.

En de hamer ging omhoog en bleef eenige seconden opgeheven.

Alle omstanders ijsden... vele oogen sloten zich onwillekeurig.

De slag klonk in het rond.... De halsband viel ter aarde, en Lambert van Oer zijn' bevrijder in de armen.

Niets was zigtbaar aan zijn' hals dan de likteekens van vroegere wonden.

Van Oer verwijderde alle aanwezigen, en nogmaals een' doordringenden blik op Thiele werpende, sprak hij langzaam:

»Hebt gij dien halsband vervaardigd?"

»Ja," antwoordde de smid bedaard. »Acht dagen vóór kersmis kwam een onbekend ridder in mijn' winkel: hij bestelde mij een' beugel, zoodanig als daar ligt, voorgevende, dat die voor een ondier bestemd was. Ik zette mij aan den arbeid en maakte den halsband gansch naar genoegen. Men betaalde mij met goud. Gisteren werd mij uw wedervaren en uwe marteling verhaald. Ik begreep terstond, hoe men mij misleid had: ik verwenschte mijn werk, dat tot zulk eene verfoeijelijke, helsche daad had toegebragt, en spoedde mij hier heen. Mijne eenige vrees bleef, dat u welligt de noodige beradenheid zoude ontbreken. Het overige, edele heer, is u bekend."

»Thiele," zeide van Oer, de ruwe hand van den smid vattende, gij' zijt een brave, eerlijke borst!"

»En nu geene andere delooning, edele heer: dit bid ik u."

. . . .

(*De Avondbode.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.